

skulde være nogen principiel Indvending at gøre derimod. Det er jo ikke saa mange Mennesker, det drejer sig om, saa Beløbet kan ikke løbe op til meget. Og det kan jo rettes, naar denne Sag, hvad jeg formoder, gaar i Udvalg. Jeg haaber da, at Udvalget vil være saa elskværdigt at arbejde lidt hurtigt ogsaa paa dette Lovforslag, da det jo haster ogsaa med denne Sag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Arbejderne forholder det sig rigtigt, som det ærede Medlem opfattede det, at vi selvfølgelig ere villige til at overtage hele Justervæsenet, saaledes som det kommer til os. Vi have ikke i Sinde at benytte nye Koste eller at feje ud, men ville overtage de gode Kræfter, der findes i det nuværende Justervæsen. Hvis der har været noget i Udtrykkene, som kunde lade formode noget andet, kan jeg hermed berigtige det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Justerdirektøren er det maaske det, at den øverste Leder har faaet et andet Navn, der ligger til Grund for det ærede Medlems Syn paa Forholdet, men det er noget, vi ikke have kunnet gøre ved. Der skal jo ifølge Loven udnævnes en Justerdirektør, og saa har man ment, at der for Justervæsenet i København maatte være en Justermester. Jeg tror, det er nødvendigt. Man har nøje overvejet det, og efter Konference med den nuværende Justermester er man kommen til det Resultat, at man ganske sikkert ikke vil kunne undvære en saadan Autoritet for København alene. Justerdirektøren vil jo komme til at staa som Topfiguren, for det hele; han vil have Ansvaret og, som det ærede Medlem selv nævnede, have at paase, hvad enten det nu sker ved Rejser eller paa anden Maade, at Apparatet fungerer fuldstændig rigtigt ikke alene i København, men overalt i hele Landet. Det bliver jo ikke nogen let Periode, vi gaa i Møde nu med Meterlovens Gennemførelse, der bliver et stort Arbejde at gøre, og det vil sikkert volde Vanskeligheder. Vi have allerede i Ministeriet set en hel Del af disse Vanskeligheder, og vi maa virkelig være forberedte paa at have de fornødne Kræfter til, at Arbejdet kan udføres paa betryggende Maade. Folk ville ikke vente paa noget fra Ministeriets Side, og hvis Apparatet ikke fungerer rigtigt, skulle vi nok faa at høre, at Ministeriet ikke passer sine Ting. Derfor maa vi være fuldt ud forberedte til at tage Arbejdet op, og jeg

vil haabe, at det ærede Udvalg i saa Henseende vil slutte sig til Forslaget. Justervæsenets Overgang fra Kommunen til Staten sker allerede nu til 1. April, og der vil ganske sikkert fra 1. April 1909 til 1. April 1910, da Overgangen skal være fuldstændig gennemført, være meget kneben Tid til at faa gjort det Arbejde, der skal gøres.

Nielsen-Grøn: Baade den højtærede Handelsminister og den højtærede Landbrugsminister have udtalt en vis Frygt for Lønningsudvalget. Dertil er der ikke Spor af Grund. Vi ere meget elskværdige i dette Udvalg — i Fjor sagde man endogsaa, at vi var alt for elskværdige —, og jeg forsikrer de Herrer, at vi nok skulle give deres Lovforslag en tidssvarende Behandling.

Martin Olsen: Naar jeg rettede en Forespørgsel angaaende den Forandring, der gøres ved Ansættelsen af en ny Embedsmand, var det, fordi Loven indeholder en Bestemmelse om, at Justervæsenet skal bære sig, saa at jo flere Udgifter, man belaster Justervæsenet med, des dyrere blive selvfølgelig Varene. Derfor var det, jeg sagde, at jeg ikke var ganske sikker paa, at det var strengt nødvendigt, at der blev ansat en Mand mere, end der var tidligere, mens Justervæsenet var under Københavns Kommune, idet jeg tror, at det har fungeret ret tilfredsstillende. Jeg er, som jeg ogsaa sagde, ganske klar paa, at Loven om det metriske System forudsætter, at der skal være en saakaldt Justerdirektør. Det var slet ikke ham, jeg talte om, og heller ikke hans Titel — det er saamænd et ligegyldigt Spørgsmaal —, men den nye Justermester, der nu kommer til. Jeg har ikke tænkt mig, at det skulde være strengt nødvendigt, at der foretages saa mange Rejser og lignende, men har ment, at det kunde gaa omtrent paa den gamle Maade, hvor man ikke har haft dette større og kostbarere Apparat. Jeg tror, at Justervæsenet vil kunne virke fuldt tilfredsstillende ogsaa paa den hidtidige Maade, og jeg maa sige, at den højtærede Ministers Bemærkninger ikke for mig var umiddelbart overbevisende; men det skal jeg ikke opholde mig ved. — Jeg takker for det Svar, den højtærede Minister gav med Hensyn til Arbejdernes Stilling i Fremtiden under den nye Ordning og for Ministerens Villighed til at forhandle med Udvalget om Assistentlønningerne.